

door jonge inwoners van zijn gemeente. Toch wil hij volgende Koninginnenacht graag een speciale maatregel nemen: hij is van plan de schulden van het incident tijdens de Koninginnenacht van volgend jaar op het bureau vast te houden.

Toen ik enigszins geschoot het nieuws vertelde aan een vriendin, knikte zij vol begrip. Volgens haar heeft de burgemeester het volste recht de jongeren volgend jaar van feest te weren, net zoals gemeenten het recht hebben hoorligans na incidenten uit het voetbalstadion te weren. Deze vergelijking vond ik wat ver gaan: voor mijn gevoel is een handjevol pubers veel minder gevaarlijk dan een grote groep hoorligans.

opvoeding 'It takes a village to raise a child'

Maaikje van Houten

Het is gezegd door Afrikaanen, beschreven door Hillary Clinton en nu wordt de boodschap in Nederland verspreid door pedagoog Micha de Winter: *it takes a village to raise a child*. Ofwel: voor de ontwikkeling van het kind zijn meer mensen nodig dan de ouders. De omgeving speelt ook een rol, of hoort die te spelen. Daarmee komen ook vrijwilligers in beeld.

"De village, het dorp, functioneert niet spontaan", zegt de Rotterdamse hoogleraar vrijwilligerswerk, civil society en ondernemingen Lucas Meijs. Of mensen in de jaren zestig en zeventig spontaan een rol durfden op te eisen bij het opvoeden van anderen kinderen, betwijfelt hij. De vil- lage was toen wel meer georganiseerd, in de zulten waren er meer

verbanden waarin kinderen opgroei- den, al was het alleen maar de kerk. "Nu is het noodzakelijker die omge- ving bewust te organiseren. Dan komt ook vrijwilligerswerk erin."

Maar wat kan van vrijwilligers wor- den verlangd bij de opvoeding? Is er verschil met vrijwilligerswerk voor volwassenen? En moet de overheid een oogje in het zeil houden?

Meijs heeft daar onderzoek naar gedaan, als co-auteur van een studie naar de toegevoegde waarde van vrij- willigerswerk binnen de pedagogi- sche civil society: de omgeving om kind en gezin heen. Dat kan de gro- tere familie zijn, maar ook de bureu, straat of sport- en muziekclub. Maar ook, oppert Meijs, commerciële be- drijven met een grote aantrekkings- kracht op kinderen. "Waarom zou je in de bioscoop geen programma kun-

gen we allemaal waar we heen wil- len. Mijn moeder haalt dan boekjes. Vervolgens zoeken we met z'n allen achter de computer iets wat iedereen leuk lijkt."

Daarmee doen ze het helemaal vol- gens het pedagogische boekje, zegt Tamar de Vos-van der Hoeven van www.opvoedadvies.nl. Een geslaagde vakantie met pubers begint namelijk al thuis. "Bespreek samen hoe die eruit ziet. Maak daarbij ook duidelijk wat je zelf voor ogen hebt. Het be- langrijkste principe is geven en ne- men. Uiteraard zonder jezelf weg te cijferen."

Ouders moeten de vakantie zeker niet helemaal voortkoken, zegt De Vos, want dat vinden pubers saai. Ze kunnen hun kinderen beter zelf op internet laten zoeken naar leuke at-

Vakantieruzies

Bijna de helft van de ouders heeft tijdens de vakantie af en toe ruzie met een puberzoon of -dochter, vooral over de keuze van de activi- teiten. Maar ook over zelfstandig op pad gaan, het tijdstip van dat ze moeten thuiskomen en al dan niet uitslapen.

Dit blijkt uit een onderzoek van reisorganisatie D-reizen. Wat niet helpt om de sfeer goed te houden, is dat maar liefst 37 procent van de ouders met kinderen tussen 12 en 18 jaar een vakantiebestemming kiest zonder met hen te overleg- gen.

Ook de vrijwilliger speelt een rol bij opvoeding

Hoogleraar Lucas Meijs: Waarom speelt bijvoorbeld McDonald's geen rol bij de opvoeding?

stelt nog meer eisen aan vrijwilligers. Anders dan volwassenen, wordt kin- deren weinig verantwoordelijkheid toegekend, analyseert Meijs. Een aan- tal dingen kunnen ze niet zelf en dat moet de vrijwilliger voor hen doen. Maar dan moet die wel weten wat (niet) kan en wat er wordt verwacht.

Een ander punt is de rol van de overheid. "De overheid wil kinderen beschermen en ingrijpen als er iets misgaat, bijvoorbeeld bij kindermis- handeling. Als de overheid dat moet in een gezin, dan moet dat al hele- maal bij een sportvereniging. We wil- len niet dat de overheid zich bemoeit met al het vrijwilligerswerk, dan krijg je Oost-Europese toestanden. Maar als het om kwetsbare groepen gaat, zoals kinderen, is er wel een re- den voor de overheid om erop toe te zien. Dat kan strijdig zijn met de au-

tonomie die vrijwilligers verlangen." Dan moet de kindervrijwilliger ook nog rekening houden met de ouders. "De pedagogische opdracht is een soort driehoeksverhouding", zegt Meijs. "Hoe jonger het kind, hoe meer vrijwilligers te maken hebben met de ouders, behalve als die uit de ouderlijke macht zijn ontzet."

De rol van de kindervrijwilliger is dus met voorwaarden en extra eisen omkleed, maar onmogelijk wordt die daarmee niet, zegt Meijs. Maar dan moet wel het midden worden ge- zocht tussen te veel en te weinig or- ganisatie: "Als je te weinig organi- seert krijg je geen vrijwilligers, zon- der regels hebben ze geen gezag en ontbreekt het hen aan veiligheid. Als je te veel organiseert zeggen ze: ik ben geen slaafse uitvoerder, huur maar een aap in."